

לפי תזדיוני, תל אביב

לרגל חגיגות ה-100
להקמת העיר העברית
הראשונה, התושב
איציק שאשו
מגייש לה צדור קללות*
זיורים: דניס זילבר

כמחווה למונולוג
הסרט "השעה ה-25"
ארד נורטון מבקש
קולה שתיכנס לו
לחתך

לכי תזדייני, תל אביב. לכי עם כל הטרנדים, הפוזות, הנובורי-
שים, הפלצנים, הערסים, הפקחים, השיכורים והצרפתים שלך.
לכי תזדייני, האמא המסוגגנת משדרות בן גוריון. דוחפת את
התינוק שלך בעגלה שעולה כמו הדייטהסו שלי בניסיון נואש
להראות לעולם כמה מהר חזרת לעצמך אחרי הלידה. קחי
את כל שיעורי הפילאטיס בעולם ותדחפי אותם לתחת ההולך
ומתעצב שלך. את בעלך, זה שעובד באחד מבתי ההשקעות
ברחוב אחד העם, זה לא מרשים. הוא ימשיך לשכב איתך פעם
אחת על כל שש שהוא עושה את המזכירה החדשה שלו.

לכו תזדייני, כל ההורים החדשים שהעיר הזאת הצמיחה בשנים
האחרונות. מציידיים את הילדים שלכם בשמות שנשמעים כמו
דגמים של גיפים, מכריחים אותם ללמוד שפה נוספת בגיל
שנתיים וחצי ומרשים להם לצייר בצבעי גואש על הקיר בסלון
"כי אסור לכלוא יצירתיות של ילדים". אל תתפלאו כשהבן
הקריאטיבי שלכם יחזור הביתה בעוד כמה שנים ויספר שדנה
מהחוג קפוארה דפקה לו מכות רצח.

לך תזדייני, הטאלנט הטלוויזיוני שיושב כל היום בקופי-
בה, בבראסרי ועל הבר של מסה. אוכל את הראש של
השרלילה הסתומה שליך דביבורים על הפורמט המעולה
שהצעת לערוץ 10, ושהם כבר ממש מתים לקנות ממך. או מחזיר
למטבח בפעם השנייה את הקלמארי שלך כי הם "עדיין צמגיים
מדי". או בוכה על זה שחולדאי מוכר את כל העיר לעשירים?

לכו תזדייני, השליחים עם הקטנועים. מתפתלים סביב המכונית
שלי ברמזור עם מכונית התפירה הממונעת שלכם והפלאפון
שתקוע בין הלחי לקסדת החצי. עם הסטיקרים הדביליים על
הארגו, והכישרון הבלתי נדלה להתחבא בשטחים שאי אפשר
לראות גם עם פריסקופ. ומה הקטע של לחכות לרמזור הירוק

באמצע הצומת? מה, לא תירגעו עד שאיזה ערס שבדיוק שיחק במערכת שלו יכנס לצומת ויעיף אתכם 30 מטר
באוויר?

לך תזדייני, כל מזרחי שיודע לבשל משהו אבל פותח את החור שלו רק כמה שעות ביום כי הוא חושב שזה מוסיף
הילה מיסטית למרק רגל מזדיין. וקח איתך את עובדי האלילים שחושבים שזה אומר משהו על המרק. אני אניג
לכם מה זה אומר: שבעל הבית עצלן, זה מה.

לכו תזדייני, נובורישים מגעילים עם נשים מנותחות שיושבים בשורות הראשונות של היכל נוקיה בכל פעם שלמכבי
יש משחק בית ביורוליג. תעשו לי טובה, קחו את המנוי העונתי שלכם ותנו אותו למישהו שגם מזהה את השחקנים
וידוע עוד כמה שירים חוץ מ"צהוב עולה זה מכבי". איך אמר ג'ון לנון כשהביטלס הופיעו בכני משפחת המלוכה
הבריטית? "אלה שיושבים במושבם הזולים, תמחאו כפיים. כל השאר יכולים פשוט לרשרש בתכשיטים". קדימה,
תרשרשו חזק במפתחות של הרינגרוברים המסריחים שלכם.

ושילך להזדיין כל השינקין הזה, עם החנויות שקיימות רק כי בעל הבית אכל רבע טריפ מהסוג היצירתי. והשו-
דים שמוכרים לך שייק פירות ברווח של 650 אחוז. והמתרומם שהוא שמחלק הזמנות למסיבות ב-TLV. והחארות
שעומדים ליד הגינה עם קרטונים מלוכלכים ומוכרים גורי כלבים מפוחדים ב-1,500 שקל. וכל המוזרים שהקימו
דוכן באמצע הרחוב ומנסים לשכנע אותך שהכי חשוב בעולם זה לשקם את שוק בצלאל. והסטודנטים שגרים מעל
הרחוב בדירה עם מרצפות מצוירות ומקלות קטורת וחמוס. שמישהו יגלה לי איפה מייצרים את האנשים האלה.

לכו תזדייני, תיכוניסטים מכווערים שמחנים את המייל שלהם ליד הגינה מתחת לבית שלי, שמים פיפטי סנט במול
ווליום, מוציאים נרגילה ומזיינים את המוח עד שתיים בלילה. איפה נראה לכם שאתם נמצאים, בנואיבה?
ולכי תזדייני, המוקדנית שענתה לי כשהתקשרתי למסטרה כדי שישלחו ניידת. כן, זאת שאמרה לי ש"ככה זה בעיר
הזאת בחופש הגדול".

לכו תזדייני, כל המתלהבים שקנו סמארט ועכשיו מחנים אותה עם הפנים למדרכה רק כדי שיוכלו לתרץ לעצמם
את ה-100 ומשהו אלף שקל שהם השכיבו על מכונית בגודל של הביצה שלי.
לכו תזדייני, בעלי החנוונים.
והפקחים.

וההוא שהעמיד ביום שישי שעבר את הלנד קרוזר שלו על המדרכה של רחוב הורקנוס - זה שהכריח אותי לרדת
לכביש עם העגלה של הילד והשקיות מהסופר - שיזדיין פעמיים.

לכו תזדייני, מנויי הסינמטק שתמיד עומדים בקבוצות ברחבה שליך הקופות. מאנפפים אחד לשני תלונות על מות
הקולנוע האמריקאי, ומחכים לתקומתו של הפילם נואר. תמשיכו לחבר מילים גדולות על הסרט החדש של עבאס
קיארוסטאמי, הכוכב העולה בשמי הקולנוע האיראני. הוא פרסי ואתם קוקסינלים.

ושתלך להזדיין הבימה, עם השיפוף שלה שנמשך כבר 450 שנה רק כדי שבסוף תהיה אכסניה ראווה יותר ל-17
האנשים בעיר הזאת שעדיין הולכים לתיאטרון.

ולכי תזדייני, התחנה המרכזית. עאלק חדשה. זאת אותה תחנה ישנה, רק שעכשיו סידרו לנרקומנים ולזונות ב-20
שקל גם מיזוג ומעלית.

לכו תזדייני, הצרפתים שמגיעים לכאן בקיץ וממלאים את חופי העיר בשיאוף ורוד פוקסיה. בגלל שאתם מעדיפים
לבלות שבועיים בשנה בבית קיט שקניתם במחיר כפול מערך השוק, דירה בשבאי עולה כמו פנטהאוז על השדרה
החמישית. בסוף אתם טסים הביתה לפריז, ואני נשאר כאן עם ערמה של מתוככי דירות שצוחקים לי בפנים כשאני
מספר להם על התקציב שלי.

מה שמזכיר לי: לכו תזדייני, בעלי הדירות המחולקות. מי היה הראשון שחשב על זה? בתים של 70 מטר שמחולקים

**לכו תזדייני.
השליחים עם
הקטנועים.
מתפתלים סביב
המכונית שלי
ברמזור עם
מכונית התפירה
הממונעת שלכם
והפלאפון
שתקוע בין הלחי
לקסדת החצי.
עם הסטיקרים
הדביליים
על הארגו.
והכישרון הבלתי
נדלה להתחבא
בשטחים שאי
אפשר לראות גם
עם פריסקופ**

לכו תזדיינו, הצופתים שממלאים את חופי העיר בשיזוף ויוד פוקסיה. בגלל שקניתם בית קיט במחיר כפול מערך השוק. דירה בשבזי עולה כמו פנטהאוז על השדרה החמישית. בסוף אתם טסים הביתה לפיז, ואני נשאר כאן עם מתווכי דירות שצוחקים לי בפנים פשאני מספו להם על התקציב שלי.

שלוש דירות, עם המצאות כמו מטבח ושירותים ביחד, סלון בלי חלון ומקלחון שאפשר להיכנס אליו רק בזחילת גחון. ואחר כך עוד משלמים על כל שובך כזה 3,000 שקל לחודש רק כדי לגלות שצריך לוותר על הטוסטר כי אין מקום לכל המותרות האלה במטבח. חבורה של זבלים. בגללכם חצי מהחברים שלי גרים היום בפתח תקווה.

לכי תזדייני, פתח תקווה. שתלך להזדיין כיכר אתרים. מפלצת מכוערת של בטון בצבע חולה, עם כמה חנויות מזכרות שלא מכרו גלויה אחת מסוף האיטיזי והמוון גרפיטי בשגיאות כתיב. מספיק לחשוב שהפיל האפור הזה הוא מה שמונע משדרות בן גוריון להישפך לים בשביל לקבל את הסעיף. ואם כבר מדברים, איך יכול להיות שאף אחד לא מסתובב שם כבר 20 שנה, והמתחם כולו עדיין מצחין משתן 24 שעות ביממה?

לכי תזדייני, הסלקטורית הכלבה שעומדת בכניסה למועדון בנמל. כמה טינופת צריכה לזרום לך בנשמה בשביל שתקחי עבודה שדורשת ממך לעמוד בתוך מתחם מגודר, להביט על עשרות אנשים ואף פעם לא באמת לראות אותם? מה קרה, עשו עלייך חרם בכיתה ו' ועכשיו החלטת לנקום: אבל את אמילו לא הצד הכי מגעיל בסיפור הזה: הכי גרועים הם כל האפסים האלה שנמרחים על המתחם המגודר שלך ומתחננים שתסתכלו עליהם. אוסף של מטרו-ערסו-סקסואלים שנראה להם הגיוני להמתין שעה וחצי עד שמישהו יאפשר להם להיכנס פנימה ולרכוש כוס גיימסון ב-45 שקל.

לכו תזדיינו, התושבים החדשים של פלורנטינו. משחקים אותה אמנים מיוסרים ומדמיינים שאתם גרים בלופט ענקי בסוהו של ניו יורק. תשימו שנייה בצד את הפזאז של אנדי וורהול במכנסי דיגים, ותסתכלו מסביב: אתם גרים בדירת שני חדרים שהיתה

ישנה כבר בסיקסטז, ומתחת לבית יש לכם רפד עושה פוליטורה לכורסאות מטונפות.

לכו תזדיינו, הערסים הקטניים שמתחים פאב על המכסה מנוע של המיצובישי המכוערת שלהם מחוץ למועדונים במתחם המסגר, מערבבים וודקה שלא הייתי פותח איתה סתימות עם משקאות אנרגיה בטעם צרבת. הרי אל-כוהול גרוע, מוזיקה נוראית וים של מחלואות יש לכם גם בבית. למה להוציא את כל החרא הזה החוצה?

לכו תזדיינו, בעלי הפיצוציות שמוכרים להם את הספירט הזה במחירים דמיוניים. ולכו תזדיינו, בעלי המועדונים שמבקשים 44 שקל על וודקה-רדבול, ושבגללם כל התופעה המצחינה הזאת בכלל קיימת.

לכו תזדיינו, רוכבי האופניים שממלאים כל סנטימטר של שביל בפארק הירקון. מפדלים הלוך ושוב עם יותר ציוד ממה שלאנס ארמסטרונג לוקח איתו לטור דה פראנס, ועוצרים רק כדי לצעוק על הדביל שמדווש לצידכם שהוא פשוט חייב להחליף את הכיזון כי הגיע לארץ אחד חדש ששוקל 0.0042 גרם פחות. אגב, סחתיתן על הטייטס מה לייקרה עם הרימוד באזור הביצים. מה קרה, לא מצאתם בירות?

ולכו תזדיינו, כל הפסיכים ששטים בירקון. מה אתם שטים לי פה באמצע המדבר? תזדיינו גם אתם, הפלצנים המכוערים שהוציאו כבר מזמן את הטלוויזיה מהבית רק כדי שיוכלו לספר לך בגל הזדמנות שהם כבר מזמן הוציאו את הטלוויזיה מהבית. יופי, תמשיכו לגרבר מול הפטיפון שלכם. זה בטוח יחפן אתכם לאנשים יותר מתוחכמים.

לכו תזדיינו, הבורגנים שיושבים כל יום שלוש וחצי שעות בבתי הקפה של מתחם בזל. אני אגיד לכם איזה קיש יש היום קישלאחותכם.

ולכי תזדייני, טורטייה. מי קבע שכל האוכל בעיר הזאת צריך לבוא מלופף? שילכו להזדיין הפיקוסים בשדרות רוטשילד, עם הפירות הקטנים והמגעילים שהם מרססים על כל הרחוב. שיזדיינו העטלפים שאוכלים את הפירות האלה ואחר כך מחרבנים את השחור-ירוק המגעיל הזה על התריסים והמעקות.

ושתזדיין הנקבה המיוחמת שהדליקה אתמול בלילה את כל 3.4 מיליארד חתולי הרחוב שמתגוררים אצלי בשכונה. איך את היית מרגישה אם אני והחברה שלי היינו באים אלייך לפח ועושים מיאו בארבע בבוקר?

לכו תזדיינו, הסטלנים המקצועיים מהדירות השכורות, עם השירים של מוש בן ארי שאתם רוצחים על גיטרה רעועה כשאתם נתלים מהערסל במרפסת המעופשת שלכם על בוגרשוב. לכו תחפפו. הראסטות שלכם מריחות כמו משהו שכבר מת.

לכו תזדיינו, חברות הביטוח עם השלושה שמות של אשכנזים שפתחו משרדים במונטיפיורי, נחלת בנימין ונחמני אתם יושבים בבתי הכי ישיגים ויפים בעיר, וממלאים אותם בקלסרים.

לכו תזדיינו, הילדים השיכורים על המדרגות של כיכר דינגוף. מרלין מנסונים דמיקולו עם עגילים בכל המקומות הלא נכונים. לך תירדם בלילה אחרי שבדרך הביתה ראית ילד בן 15 שמקיא את החיים שלו על המדרכה.

ולכו תזדיינו, הרומנים השיכורים שנופלים עליך כשאתה עוצר באחד הכספומטים של אלנבי. לך תירדם בלילה אחרי שסירבת לתת שקל לבחור בן 30 שתקוע פה מגיל 20 כי איזה כלב לקח לו את הדרכון.

לך תזדיין, יום שישי בארבע אחרי הצהריים. אתה מגיע ופתאום כל העיר הפסיכית הזאת לוקחת אוויר ותופסת כזאת שלושה שזה עושה צמרמורת.

לכי תזדייני, תל אביב. 3,500 שקל בחודש אני משלם לבנק רק בגלל שעם כל החרא שלך - הטרנדים, הפוזות, הנובורישים, הפלצנים, הערסים, הפקחים, השיכורים, הצרפתים - אני עדיין לא מוכן לגור בשום מקום אחר.